

Sygn. akt II Cz 745/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 roku w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

(...) Sp. z o.o. w B.

przeciwko

M. W. (1)

o **zapłatę**

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 10 września 2014 r. w sprawie I Nc 6958/13 – w części odrzucającej sprzeciw tj. w punkcie 2 (drugim)

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 745/14

UZASADNIENIE

Nakazem zapłaty z dnia 26 lipca 2013r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy nakazał pozwanym E. W., M. W. (1), T. W. i M. W. (2) aby solidarnie zapłacili powódce (...)” Spółce z o.o. w B. kwotę 8 317,10 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 7 818,15 zł od dnia 01.06.2013r. i od kwoty 498,95 zł od dnia 15.07.2013r. oraz zakazał pozwanym, aby zapłacili powódce kwotę 1292 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Pismem z dnia 1 września 2014 r. pozwany M. W. (1) wystąpił z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od tego nakazu zapłaty oraz złożył sprzeciw od nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu wniosku o przywrócenie terminu podał, że uchybienie terminu nastąpiło bez jego winy z uwagi na chorobę psychiczną - schizofrenię paranoidalną. Podniósł, iż w sierpniu 2013 roku, wskutek tej choroby, pomimo odebrania nakazu zapłaty nie był w stanie zrozumieć skutków otrzymania tego orzeczenia i konsekwencji niezłożenia sprzeciwu. Nie miał również świadomości odebrania orzeczenia. Wskazał ponadto, że wiedzę o fakcie wydania wobec niego nakazu zapłaty powziął dopiero w dniu 24 sierpnia 2014 r. od narzeczonej swojego brata - I. S.. Wskazał także, że przyczyna uchybienia ustała w dniu 25 sierpnia 2014 r., kiedy to zapoznał się z aktami sprawy. Podniósł również, iż z uwagi na jego chorobę psychiczną zachodzą szczególne okoliczności wskazane w art. 169 § 4 k.p.c. uzasadniające przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty pomimo upływu terminu rocznego od uchybienia terminowi.

Postanowieniem z dnia 10 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu (pkt 1) i odrzucił ten sprzeciw (pkt 2) (sygn. I Nc 6958/13).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że stosownie do art. 169 § 4 k.p.c., niezawinione uchybienie terminu - nawet oczywiste - nie uzasadnia jego przywrócenia, jeżeli minął rok od upływu uchybionego terminu, a rozpoznawany wypadek nie ma charakteru wyjątkowego. W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie taki wyjątkowy wypadek nie zachodzi, jak bowiem wynika z akt postępowania nakaz zapłaty z dnia 26 lipca 2013 r. oraz pouczenie o sposobie i terminie złożenia środka zaskarżenia zostały odebrane osobiście przez pozwanego w dniu 5 sierpnia 2013 r. i jego stan zdrowia w tym momencie umożliwiał mu podejmowanie świadomych działań. Sąd wskazał również, że pozwany w tym samym dniu odebrał nakaz zapłaty wydany przeciwko swojemu bratu - T. W. i przekazał nakaz bratu, a ten skutecznie nakaz zaskarżył. Tym samym, zdaniem Sądu Rejonowego, pozwany musiał posiadać dostateczną świadomość w zakresie skutków niezłożenia sprzeciwu. Sąd pierwszej instancji nie znalazł zatem podstaw do przywrócenia terminu zgodnie z wnioskiem pozwanej i w konsekwencji odrzucił jego sprzeciw jako spóźniony.

W zażaleniu na postanowienie pozwany M. W. (1) wniósł o jego uchylenie w części odrzucającej jego sprzeciw od nakazu zapłaty (tj. w punkcie 2) i domagał się przywrócenia terminu do jego złożenia.

Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego zarzucił naruszenie:

- art. 504 § 1 k.p.c., który to przepis stanowił rzeczywistą podstawę odrzucenia sprzeciwu od nakazu zapłaty, a nie art. 344 § 3 kpc (jak omyłkowo wskazano), poprzez nieuwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu, w sytuacji, gdy pozwany wniosek uprawdopodobnił i wykazał, że zachodzi wypadek wyjątkowy uzasadniający przywrócenie terminu do dokonania czynności;
- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego i nieuwzględnienie wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności pominięcie przedstawionych przez pozwanego kart informacyjnych z leczenia dokumentujących stan psychiczny pozwanego, a także przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów poprzez sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że w momencie odebrania nakazu zapłaty z uwagi na swój zły stan psychiczny nie potrafił zrozumieć treści tego nakazu, jak i konsekwencji jego niezaskarżenia. Ponadto odebranie przesyłki sądowej nie utrzymało się w jego pamięci, a zaburzenia tego rodzaju stanowią jeden z objawów schizofrenii. Na potwierdzenie powyższych okoliczności skarżący przedłożył m.in. dokumentację medyczną z przeprowadzonego leczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie było uzasadnione. Postanowienie Sądu pierwszej instancji oddalające wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, nie podlega zaskarżeniu zażaleniem, ponieważ nie kończy postępowania w sprawie, ani nie mieści się w katalogu zaskarżalnych postanowień Sądu pierwszej instancji opisanych w art. 394 § 1 k.p.c. Podlega natomiast ocenie - na wniosek strony - przy rozpoznawaniu zażalenia na postanowienie kończące postępowanie w sprawie, jeśli miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy (art. 380 k.p.c.). Taka też sytuacja miała miejsce w rozpoznawanym przypadku, stąd Sąd Okręgowy miał obowiązek odnieść się również do kwestii oddalenia wniosku pozwanej M. W. (1) o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 lipca 2013 r. (sygn. I Nc 6958/13).

Przyczyna przywrócenia terminu zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności było obiektywnie w ogóle niemożliwe, jak również w przypadkach, w których w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Przy czym wystarczy, że wnioskujący okoliczności te uprawdopodobni. Powtórzyć należy za

Sądem Rejonowym, że w sytuacji, gdy od uchybionego terminu upłynął rok, jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w wypadkach wyjątkowych (art. 169 § 4 k.p.c.).

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że wnioskodawca nie uprawdopodobnił, że uchybił terminowi do wniesienia sprzeciwu bez swojej winy i nie wykazał, że w rozpoznawanym przypadku zachodzi sytuacja wyjątkowa uzasadniająca przywrócenie terminu po upływie ponad roku od doręczenia mu odpisu nakazu zapłaty. Sąd trafnie uznał, że skoro wnioskodawca (pozwany) odebrał nakaz zapłaty wystawiony przeciwko sobie oraz bratu T. W. (k.27 i 28) i przekazał ten nakaz bratu niezamieszkującemu pod adresem wskazanym w pozwie, który następnie skutecznie wniósł do Sądu sprzeciw od tego nakazu, to jego stan świadomości pozwalał mu na zapoznanie się i zrozumienie treści nakazu oraz pouczenia o uprawnieniu do jego zaskarżenia. Zachował się bowiem w sposób zupełnie racjonalny. Trudno również wyobrazić sobie, że w takiej sytuacji bracia nie rozmawiali na temat zasądzonego od nich roszczenia i nie rozważali, jakie można w tej sytuacji podjąć działania. Z pozwanych wskazanych w pozwie i ujętych w nakazie zapłaty, tylko T. W. wniósł sprzeciw, w którym kwestionował swój obowiązek zapłaty roszczenia dochodzonego przez powódkę z tytułu zaległości w opłatach za mieszkanie przy ul. (...) z B. (...), bowiem pod tym adresem nie zamieszkiwał.

Zgodzić się należy ze skarżącym, że Sąd Rejonowy nie ustosunkował się w wystarczającym stopniu do dokumentacji medycznej przedłożonej przez pozwanego M. W. (1) wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty. Analiza przeprowadzona przez Sąd Okręgowy nie pozwala jednak na dokonanie postulowanej zmiany orzeczenia. Skarżący stara się stworzyć obraz, że od chwili rozpoznania u niego choroby psychicznej w 2012r., znajdował się w takim stanie jej nasilenia, który wykluczał jego racjonalne zachowanie przez cały okres, aż do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w sprawie. Tymczasem z dokumentów medycznych wynika jedynie potwierdzenie, że pozwany M. W. (1) jest dotknięty chorobą psychiczną i były okresy wymagające podjęcia przez niego bardziej intensywnego leczenia. Brak natomiast uzasadnionych podstaw do przyjęcia, że zarówno w chwili odebrania odpisów nakazu zapłaty i przekazania jednego z nich bratu T. W., jak i przez cały okres (ponad roku) do chwili złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, znajdował się w stanie wyłączającym możliwość podjęcia jakichkolwiek działań procesowych. Z zapisów w karcie informacyjnej leczenia szpitalnego z okresu do 31.01.2012r., a więc poprzedzającego wszczęcie procesu w tej sprawie, wynikało, że w chwili przyjęcia posiadał pełną orientację i świadomość jasną, a miał obniżony nastrój, napęd z niepokojem, myśli pesymistyczne i rezygnacyjne, ale po zastosowanym leczeniu uzyskano poprawę stanu psychicznego (k.94). Kolejny pobyt na leczeniu szpitalnym miał miejsce dopiero w okresie od 01.03.2014r. W karcie leczenia szpitalnego z tego okresu odnotowano, że nie przyjmował leków i jego stan psychiczny stopniowo pogarszał się – od grudnia 2013r. (k.95-96). Z tego wynika, że w okresie, gdy odebrał odpisy nakazu zapłaty, z których jeden przekazał bratu niezamieszkującemu przy ul. (...) z B.(...), nie występowało nasilenie choroby i nie było przeszkód do podjęcia działań procesowych. Zatem po stronie pozwanego nie zachodził szczególny wypadek, o którym stanowi art. 169 § 4 k.p.c., a który uzasadniałby przywrócenie terminu do złożenie przez niego sprzeciwu od nakazu zapłaty po upływie roku od jego uchybienia.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanego, jako nieuzasadnione (na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.).